

[Aksel Larson.]

dem med de store indtægter, så går de ikke hen og spiser pengene op, og så bliver pengene ikke forbrugt; det vil altså ikke være så skadeligt for landets valutabalace, og hvad ved jeg. Men jeg er bange for, at den argumentation ikke gælder. Jeg kunne tænke mig, at de kategorier af befolkningen, der vil blive begunstiget, hvis man gennemfører dette skattereformforslag, netop der-ved vil få råd til at skaffe sig visse forbrugsgoder, der ved såvel deres anskaffelse som deres drift er i høj grad valutakrævende. Så også af den grund tror jeg ikke det er den vej; man skal gå. Jeg har ikke noget specielt udarbejdet forslag om, hvordan man skal lette skatterne, men jeg er aldeles sikker på, at det skal regeringen og finansministeren nok kunne finde ud af inden den 1. april.

Thorkil Kristensen: Jeg bør begynde med at gøre opmærksom på, at jeg ikke taler som medlem af venstres folketingsgruppe. Af grunde, som jeg vil gøre rede for på anden måde, har jeg set mig nødsaget til i dag at træde ud af denne gruppe, og jeg taler altså her som uafhængig venstre-mand. Mit politiske grundlag er venstres program og den valgudtalelse, venstre fremsatte foran valget i 1957. Jeg kunne også sige det på den mere generelle måde, at mit politiske grundlag er den moderne liberale politik, som har været venstres hovedlinje i efterkrigstiden, men derimod ikke den specielle politik, som venstre sammen med de konservative har bundet sig til i den aktuelle situation ved oktobererklæringen fra i fjor.

Hvis jeg på denne politiske baggrund skal prøve at vurdere det foreliggende forslag, har jeg ikke så forfærdelig meget at sige om det skattetekniske, som jo mange andre talere har været inde på i dag, men noget må jeg dog sige om det. På det skattetekniske område er forslaget jo præget af, at man har viderearbejdet med forskellige af de ideer, der har været fremme i det høje ting i de senere år, ideer, som vi i det store og hele har været enige om fra de fleste partiers side. Man er gået noget videre. Fordi man har ment at have nogle penge til rådighed, har man bygget videre ud på fradragssystemet og har gennemført for-

skellige andre ting af det, som der har været enighed om. Der er ikke noget særlig nyt i det, men man lægger altså noget til på de forskellige fradrag, som vor skattelovgivning efterhånden er blevet overbroderet med.

Dernæst er det ud fra et dansk synspunkt noget nyt, når man nu taler om delingssystemet eller splittingsystemet. Jeg bemærker, at man har måttet tale engelsk for at beskrive den amerikanske idé, som dog ellers i forslaget hedder delingssystemet. Det er en interessant tanke, og man bør naturligvis drage erfaringer med det nye fra de lande, hvor man har forsøgt disse systemer. Men jeg kan ikke lade være at pege på, at netop nu, da man her i et forslag taler om en videre udbygning af de mange fradrag, der er i vor skattelovgivning, og samtidig taler om at indføre det amerikanske delingssystem, sidder der i den amerikanske kongres en skattelovskomite, som arbejder med den tanke, om man ikke burde afskaffe alle skattefradragene for at få en enklere skatteopbygning, og om man ikke burde ophæve splittingsystemet.

Det er altså de nyeste overvejelser i Amerika at gå bort fra alle de mange fradrag i skattelovgivningen og til gengæld få en lavere sats og en enklere skattelovgivning, så at de mange skatteeksperter kan få mindre at bestille og folk kan — som der står i en redegørelse — udfylde deres selvangivelse på 10 minutter. Samtidig taler man i Amerika om at gå bort fra delingssystemet. Jeg henstiller, at det udvalg, der nu sikkert bliver nedsat, vil skaffe sig oplysninger om denne den allersæneste udvikling i de amerikanske diskussioner om disse problemer, så vi ikke går hen, når vi vil efterligne udlandet, og tager det næstsidste stadium i stedet for det sidste i den udenlandske udvikling.

Det, der har kaldt mig frem, er imidlertid ikke så meget disse skattetekniske ting, der jo vil blive bearbejdet i udvalget, og der er allerede i dag meget, som viser, at de er mere komplicerede, end man tror efter første øjekast. Det, jeg især vil sige noget om, er den finanspolitiske eller den almindelige økonomiske side af denne sag, for det er alligevel den, der er det centrale.

Forslagsstillerne har jo opereret ud fra den forudsætning, at det kan gå an at